

ΤΟ

ΔΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΜΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Β' ΤΡΙΜΕΛΕΣ

συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 05 Ιουλίου 2018, με δικαστές τους: Κωνσταντίνο Ζουρνατζή, Πρόεδρο Πρωτοδικών Δ.Δ., Νέλλη-Πηνελόπη Γεωργούτσου, Μαρία Σιμισή (Εισηγήτρια), Πρωτοδίκες Δ.Δ. και γραμματέα την Πηνελόπη –Θεοφάνια Καρικοπούλου, δικαστική υπάλληλο,

για να δικάσει την με αριθμό και χρονολογία κατάθεσης 83/29-06-2015 προσφυγή

του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου (ν.π.δ.δ.) με την επωνυμία «Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων – Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών» (Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ.), και ήδη ν.π.δ.δ. με την επωνυμία «Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης», όπως εκπροσωπείται νόμιμα από το Διοικητή του, ο οποίος παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου Ευαγγελίας Παλιούρα

κατά της Χαραλαμπίας Νεοχωρίτη του Κωνσταντίνου, κατοίκου Λαμίας (Σεφέρη 11), η οποία παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου Δημητρίου Περπατάρη.

Κατά τη συνεδρίαση οι διάδικοι ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν όσα αναφέρονται στα πρακτικά.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη και

αφού μελέτησε τη δικογραφία

σκέφθηκε σύμφωνα με το Νόμο.

Η κρίση του είναι η εξής:

1.Επειδή, με την υπό κρίση προσφυγή, για την άσκηση της οποίας δεν απαιτείται εκ του νόμου η καταβολή παραβόλου (άρθρο 28 παρ.4 του ν. 2579/1998, Φ.Ε.Κ. Α'31, σε συνδυασμό με το άρθρο 285 παρ.2 εδαφ.ζ' του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, Κ.Δ.Δ., ν.2717/1999, Φ.Ε.Κ. Α'97), ζητείται η ακύρωση της 138/Συν.13^η/27-04-2015 απόφασης της Τοπικής Διοικητικής Επιτροπής (Τ.Δ.Ε.) του Τοπικού Υποκαταστήματος του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. Λαμίας κατά το μέρος αυτής με το

οποίο η καθ'ης η προσφυγή τακτοποιήθηκε ασφαλιστικά αφού έγινε εν μέρει δεκτή ένστασή της κατά της Μ41/2015 απόφασης της Διευθύντριας του ιδίου ως άνω Υποκαταστήματος. Με την τελευταία αυτή απόφαση είχε απορριφθεί η από 09-05-2011 δήλωση διαφωνίας επί ασφαλιστικών στοιχείων –καταγγελία της καθ'ης δια της οποίας ζητούσε την πλήρη ασφαλιστική της τακτοποίηση για τα χρονικά διαστήματα από 19-06-2006 έως 07-04-2009 και από 13-07-2009 έως 09-05-2011 κατά τα οποία, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της, απασχολήθηκε στο προσφεύγον δυνάμει συμβάσεων που υπογράφηκαν στο πλαίσιο προγραμμάτων απόκτησης εργασιακής εμπειρίας. Η κρινόμενη προσφυγή πρέπει να εξεταστεί ως προς το παραδεκτό της άσκησής της από την άποψη της προθεσμίας.

2.Επειδή, με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 51 του ν. 4387/2016 (Φ.Ε.Κ.Α' 85) συνεστήθη νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, ως νέος φορέας κύριας ασφαλίσεως, με την επωνυμία «Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης» (Ε.Φ.Κ.Α.) και ορίστηκε η 01-01-2017, ως ημερομηνία ενάρξεως λειτουργίας αυτού. Από την ίδια ημερομηνία, στον νέο αυτόν φορέα εντάσσονται αυτοδικαίως όλοι οι υφιστάμενοι φορείς κύριας ασφαλίσεως, των οποίων ο Ε.Φ.Κ.Α. καθίσταται οιοινεί καθολικός διάδοχος, μεταξύ δε αυτών περιλαμβάνονται και οι Κλάδοι, Τομείς και Ειδικοί Λογαριασμοί του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων - Ενιαίου Ταμείου Ασφαλίσεως Μισθωτών (Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ.), οι οποίοι, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 53 παρ. 1 περιπτ. Α' του πιο πάνω νόμου, εντάχθηκαν στον κλάδο κύριας ασφάλισης και λοιπών παροχών του Ε.Φ.Κ.Α.. Κατόπιν τούτου, νομίμως παρέστη στο ακροατήριο ο Ε.Φ.Κ.Α. και συνέχισε την παρούσα δίκη υπό την ιδιότητα του προσφεύγοντος, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 9 του άρθρου 70 του ν. 4387/2016 και τις περιπτώσεις Δ' και Η' της παραγράφου 3 του άρθρου 62 του ίδιου νόμου, όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 31 παρ. 1 του ν. 4445/2016 (Φ.Ε.Κ.Α' 236).

3.Επειδή, στην παράγραφο 2 του άρθρου 64 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Κ.Δ.Δ., ν. 2717/1999, Φ.Ε.Κ Α' 97), όπως η παράγραφος αυτή ίσχυε πριν από την αντικατάστασή της με το άρθρο 18 παρ. 1 του ν. 3900/2010 (Φ.Ε.Κ. Α' 213),οριζόταν ότι: «Προσφυγή μπορεί επίσης να ασκήσει: α) Ο Υπουργός Οικονομικών, καθώς και ο αρμόδιος οικονομικός επιθεωρητής, υπέρ του Δημοσίου, κατά των πράξεων των φορολογικών οργάνων του τελευταίου, οι οποίες εκδίδονται κατ' εφαρμογή της φορολογικής εν γένει νομοθεσίας. β) Κάθε άλλη αρχή, καθώς και

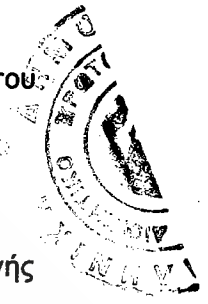
Αριθμός απόφασης 1030/2018

Ο Γενικός Επιτρόπος της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, εφόσον ειδική διάταξη νόμου αναγνωρίζει ρητώς σε αυτούς τέτοιο δικαίωμα». Περαιτέρω, στην παράγραφο 2 του άρθρου 66 του ίδιου Κώδικα, όπως η παράγραφος αυτή ισχύει πριν την τροποποίησή της με το εδ. α' της παρ. 2 του άρθρου πέμπτου του ν. 4079/2012 (Φ.Ε.Κ. Α' 180), οριζόταν ότι: «1. ... 2. Ειδικώς στις περιπτώσεις της παρ. 2 του άρθρου 64, η προθεσμία είναι ενενήντα (90) ημερών από την έκδοση ή την κατά νόμο δημοσίευση της πράξης ή τη συντέλεση της παράλειψης». Όπως, εξάλλου, είχε κριθεί κατά την ερμηνεία των προαναφερόμενων διατάξεων (ΣΤΕ 934/2012, 3295/2011, 26/2010), οι οργανισμοί κοινωνικών ασφαλίσεων (συνεπώς και το Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ.) σε σχέση με τα δικά τους όργανα, με τα οποία εκφράζεται η βούληση του οικείου οργανισμού, δεν επέχουν θέση διοικουμένου, αλλά θεωρούνται διοικητικές αρχές και, συνεπώς, η προθεσμία προς άσκηση προσφυγής εκ μέρους του ασφαλιστικού οργανισμού κατά των πράξεων των δικών του οργάνων, υπό την ισχύ των πιο πάνω παρατιθέμενων διατάξεων, ήταν ενενήντα ημέρες από την έκδοση ή τη δημοσίευση της πράξης, αν επιβαλλόταν κατά νόμο δημοσίευση της πράξης (ΣΤΕ 2019/2017, 1143/2017, 448/2011, 2294/2009, 2003/2008).

4.Επειδή, στη συνέχεια, η παράγραφος 2 του άρθρου 64 του Κ.Δ.Δ. αντικαταστάθηκε με το άρθρο 18 παρ. 1 του ν. 3900/2010 (έναρξη ισχύος από 01-01-2011, σύμφωνα με το άρθρο 70 αυτού) και ορίστηκαν τα εξής: «Προσφυγή μπορεί επίσης να ασκήσει ο Υπουργός Οικονομικών, καθώς και τα όργανα στα οποία έχει μεταβιβαστεί η αρμοδιότητα αυτή με απόφασή του, υπέρ του Δημοσίου κατά των πράξεων των φορολογικών οργάνων του τελευταίου, οι οποίες εκδίδονται κατ' εφαρμογή της φορολογικής εν γένει νομοθεσίας», ενώ, η παράγραφος 2 του άρθρου 66 του Κ.Δ.Δ., όπως τροποποιήθηκε με το εδ. α' της παρ. 2 του άρθρου πέμπτου του ν. 4079/2012 και κατόπιν αντικαταστάθηκε από το άρθρο πρώτο παράγραφος ΙΓ υποπαράγραφος ΙΓ2 περ. 2 του ν. 4093/2012 (Φ.Ε.Κ.Α' 222), στην περ. β' αυτής ορίζει ότι: «β. Ειδικώς στις περιπτώσεις της παρ. 2 του άρθρου 64 η προθεσμία είναι ενενήντα (90) ημέρες από την έκδοση ή την κατά νόμο δημοσίευση της πράξης ή τη συντέλεση της παράλειψης». Το ίδιο άρθρο 66 του Κ.Δ.Δ., στην παρ. 1 αυτού ορίζει ότι: «1. Η προσφυγή ασκείται μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών, η οποία αρχίζει: Α. Σε περίπτωση ρητής πράξης: α) Για εκείνους τους οποίους αφορά: i. από την κατά νόμο επίδοσή της σε αυτούς, ή ii. σε κάθε άλλη περίπτωση, από τότε που αυτοί έλαβαν αποδεδειγμένως πλήρη γνώση του περιεχομένου της. β) Για τους τρίτους: i. από τη δημοσίευσή της, αν δεν προβλέπεται από το νόμο άλλος

ειδικότερος τρόπος γνωστοποίησής της, ή ii. σε κάθε άλλη περίπτωση, από τότε που αυτοί έλαβαν αποδεδειγμένως πλήρη γνώση του περιεχομένου της».

5.Επειδή, εξάλλου, στο άρθρο 33 παρ. 4 του ν. 702/1977 «Περί υπαγωγής υποθέσεων εις τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια κ.λ.π.» (Φ.Ε.Κ. Α' 268) ορίζεται ότι: «Οσάκις υπό της κειμένης περί κοινωνικής ασφάλισης νομοθεσίας παρέχεται εις ασφαλιστικόν φορέα η ευχέρεια προσβολής πράξεως οργάνου αυτού εκδοθείσης μετ' άσκησιν υπό ενδιαφερομένου ενδικοφανούς προσφυγής και υποκειμένης του λοιπού, βάσει του παρόντος νόμου, εις προσφυγήν ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου, η ευχέρεια αύτη διατηρείται, δύναται δε ο ασφαλιστικός φορέας να ασκήση κατά της πράξεως ταύτης του οργάνου του την κατ' άρθρον 7 του παρόντος προσφυγήν». Ως προς την προαναφερόμενη διάταξη, με το άρθρο 18 παρ. 2 του ν. 3900/2010 ορίσθηκε, ότι: «Η παράγραφος 4 του άρθρου 33 του ν. 702/1977, η οποία είχε καταργηθεί με το εδάφιο γ' της παρ. 2 του άρθρου 8 του ν. 1407/1984 και επαναφέρθηκε σε ισχύ με το άρθρο 8 του ν. 1649/1986 (Φ.Ε.Κ Α'149), καταργείται» και, συνεπώς, από την έναρξη ισχύος του νόμου τούτου (01-01- 2011) καταργήθηκε η δυνατότητα των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης να προσφεύγουν ενώπιον των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων κατά πράξεων των οργάνων τους που αποφαίνονται επί ενδικοφανούς προσφυγής ενδιαφερόμενου ιδιώτη. Ακολούθως, με το άρθρο 138 κεφ. ΙΑ' παρ. 3 του ν. 4052/2012 (Φ.Ε.Κ. Α' 41) η πιο πάνω παράγραφος 4 του άρθρου 33 του ν. 702/1977 επανήλθε σε ισχύ για τις υποθέσεις εκείνες των οποίων το αντικείμενο υπερβαίνει το ποσό των 2.000,00 ευρώ και, τέλος, με το άρθρο 55 του ν. 4144/2013 (Φ.Ε.Κ. Α' 88) η δυνατότητα των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης να προσφεύγουν ενώπιον των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων κατά πράξεων των οργάνων τους που αποφαίνονται επί ενδικοφανούς προσφυγής ενδιαφερόμενου ιδιώτη επεκτάθηκε και για τις υποθέσεις που δεν αποτιμώνται σε χρήμα, έχουν όμως οικονομικές συνέπειες.

6.Επειδή, από το συνδυασμό των προαναφερόμενων διατάξεων, συνάγεται ότι η πιο πάνω νομοθετική πρόβλεψη περί ενενηκονθήμερης προθεσμίας άσκησης προσφυγής από ορισμένη διοικητική αρχή κατά πράξεων των οργάνων της ίδιας, καταλαμβάνει πλέον αποκλειστικώς την περίπτωση άσκησης προσφυγής εκ μέρους του Υπουργού Οικονομικών και των κατά μεταβίβαση της σχετικής αρμοδιότητας οργάνων κατά πράξεων των φορολογικών οργάνων του Δημοσίου, που εκδίδονται κατ' εφαρμογή της φορολογικής εν γένει νομοθεσίας. Τούτο δε, διότι, μετά την

Αριθμός απόφασης 1030/2018

απάλειψη της περίπτωσης β' της παραγράφου 2 του άρθρου 64 του Κ.Δ.Δ. περί της δυνατότητας άσκησης προσφυγής εκ μέρους «κάθε άλλης αρχής» με το άρθρο 18 παρ. 1 του ν. 3900/2010, πλέον οι περιπτώσεις του άρθρου 64 παρ. 2 του πιο πάνω Κώδικα (στις οποίες ρητά παραπέμπει η διάταξη του εδ. β' της παρ. 2 του άρθρου 66 αυτού, ορίζοντας σε ενενηκονθήμερη την προθεσμία άσκησης προσφυγής) είναι εκείνες που αφορούν μόνον στις ασκούμενες εκ μέρους του Υπουργού Οικονομικών προσφυγές. Ενόψει αυτών και σε συνδυασμό με τις παρατεθείσες διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 33 του ν. 702/1977, σύμφωνα με τις οποίες παρέχεται στον ασφαλιστικό οργανισμό η δυνατότητα προσβολής πράξης οργάνου του, εκδοθείσας κατόπιν άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής εκ μέρους του ενδιαφερομένου (δυνατότητα η οποία επαναχορηγήθηκε υπό προϋποθέσεις στους ασφαλιστικούς οργανισμούς με τις προαναφερόμενες διατάξεις του ν. 4052/2012 και του ν. 4144/2013, χωρίς ωστόσο να επέλθει παραλλήλως κάποια τροποποίηση στο άρθρο 64 παρ. 2 του Κ.Δ.Δ.), παρέπεται ότι το Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ. δύναται μεν να προβεί στην άσκηση προσφυγής κατά πράξης οργάνου του και, ειδικότερα, κατά απόφασης Τοπικής Διοικητικής Επιτροπής, εκδοθείσας κατόπιν άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής του ενδιαφερομένου, η δε ενεργητική του νομιμοποίηση εδράζεται στην περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 64 του Κ.Δ.Δ., σύμφωνα με την οποία «προσφυγή μπορεί να ασκήσει εκείνος στον οποίο αναγνωρίζεται τέτοιο δικαίωμα από ειδική διάταξη νόμου». Εξάλλου, η προθεσμία άσκησης της εν λόγω προσφυγής, ελλείψει ειδικότερης διάταξης, εκτείνεται σε εξήντα (60) ημέρες, κατά τα οριζόμενα στην υποπ. α της περ. Α' της παρ. 1 του άρθρου 66 του Κ.Δ.Δ.. Και ναι μεν σύμφωνα με την προαναφερόμενη διάταξη αφετηρία της προθεσμίας άσκησης της προσφυγής αποτελεί, καταρχήν, η σύννομη κοινοποίηση της πράξης, περαιτέρω δε η αποδεδειγμένη πλήρης γνώση του περιεχομένου της σε περίπτωση που είτε δεν έγινε κοινοποίηση είτε αυτή που έγινε δεν ήταν νόμιμη, στην περίπτωση, όμως, της πιο πάνω ενδοστροφούς δίκης, η οποία συνιστά κατ' εξαίρεση επιτρεπόμενη από το νόμο μορφή δίκης, ελλείψει στοιχείων για το χρόνο περιέλευσης της προσβαλλόμενης πράξης στο ασκούν την προσφυγή όργανο και προκειμένου να μην καταστεί εν τοις πράγμασι απρόθεσμη σε βάρος του διοικουμένου η άσκηση της κατ' αυτού στρεφόμενης προσφυγής, πρέπει να θεωρηθεί ότι κατά το χρόνο έκδοσης της εν λόγω πράξης ο προσφεύγων ασφαλιστικός φορέας έλαβε αποδεδειγμένα πλήρη γνώση του περιεχομένου της, ενόψει και του ότι πρόκειται για πράξη διοικητικού οργάνου ενταγμένου στη διάρθρωση των υπηρεσιών του (βλ. ΔΕΦ ΘΕΣ 32/2018). Συνεπώς, στην περίπτωση του Διευθυντή Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., η προθεσμία των εξήντα

ημερών αρχίζει από την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης (βλ. ΔΕΦ ΘΕΣ 1562/2016).

7.Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, η προσβαλλόμενη απόφαση της Τ.Δ.Ε. του Περιφερειακού Υποκαταστήματος Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. Λαμίας εκδόθηκε στις 27-04-2015 και η κρινόμενη προσφυγή του Διευθυντή του ανωτέρω Υποκαταστήματος του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ ασκήθηκε στις 29-06-2015, δηλαδή μετά την παρέλευση της προθεσμίας των εξήντα ημερών από την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης της Τ.Δ.Ε., σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, η οποία άρχισε, κατ' άρθρο 60 του Κ.Δ.Δ., από την επομένη της έκδοσης της απόφασης αυτής, ήτοι στις 28-04-2015 και έληξε στις 26-06-2015 ημέρα Παρασκευή, και μη εξαιρετέα από το νόμο. Κατόπιν τούτου και δεδομένου ότι δεν προβάλλεται από το προσφεύγον ίδρυμα ισχυρισμός περί αναστολής της εν λόγω προθεσμίας λόγω συνδρομής ανωτέρας βίας (πρβλ. ΣτΕ 3003/2015, 3541/2010, 3221/2009, 2049/1992), το Δικαστήριο κρίνει ότι η κρινόμενη προσφυγή έχει ασκηθεί εκπρόθεσμα και, για το λόγο αυτό, ο οποίος εξετάζεται αυτεπάγγελτως, κατ' άρθρο 35 του Κ.Δ.Δ., πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη. Τέλος, το προσφεύγον ίδρυμα πρέπει να απαλλαγεί, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων, από τα δικαστικά έξοδα της καθ' ης η προσφυγή (άρθρο 275 παρ. 1 εδαφ. ε' Κ.Δ.Δ.).

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Απορρίπτει την προσφυγή.

Απαλλάσσει το ΙΚΑ – ΕΤΑΜ, και ήδη ΕΦΚΑ, από τα δικαστικά έξοδα της καθ' ης.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στη Λαμία στις 12-09-2018.

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΗ ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

Δημοσιεύθηκε στον ίδιο τόπο σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου στις 21-11-2018 με την εξής σύνθεση: Ανδρέας

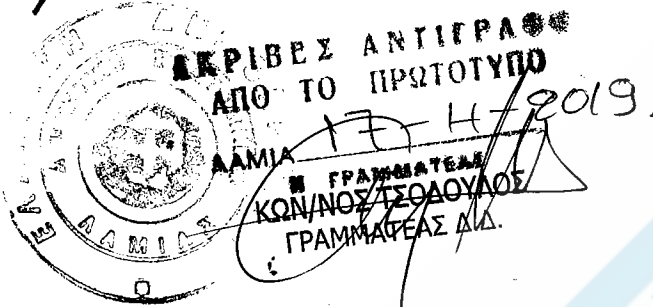
Αριθμός απόφασης 1030/2018

Θεοδωρίδης, Πρόεδρος Πρωτοδικών Δ.Δ., Νέλλη –Πηνελόπη Γεωργούτσου και Μαρία Σιμισή, Πρωτοδίκες Δ.Δ., κατ' άρθρο 194 παρ.παρ.3 του Κ.Δ.Δ. λόγω μετάθεσης του Κωνσταντίνου Ζουρνατζή στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

www.aftodioikisi.gr

ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΜΠΟΤΣΗ 2010

